

зації завдань II-ого змістового модуля «Методична робота у дошкільному закладі» зміст роботи студентів-практикантів складає методична робота, організація якої є важливою функцією вихователя-методиста та завідуючої дошкільного закладу. Студенти-практиканти беруть участь в усіх формах методичної роботи, запланованих на період практики. Дня отримання інформації про методичну роботу закладу, студенти проводять бесіди з методистом, завідувачем дошкільного закладу, аналізують плани роботи методичного кабінету, протоколи засідань педагогічної ради, матеріали методичних семінарів тощо. Робота в межах III-ого змістового модуля «Контроль навчально-виховного процесу в дошкільному навчальному закладі» передбачає аналіз навчально-виховної роботи з різних розділів програми в усіх вікових групах дошкільного навчально-виховного закладу. Тематика і зміст контролю визначається згідно із річним планом закладу та календарними планами завідувача і методиста.

Оцінювання результатів проходження практики проводиться з урахуванням результатів діяльності студента на основі: визначення якості виконання кожного завдання; аналізу професійних рис практиканта (дисциплінованість, уміння організувати власний робочий час, ініціативність, творче ставлення до справи та інші), його готовності надати допомогу працівникам дошкільного навчального закладу, управлінню освіті, викладачам вишого навчального закладу; оцінних суджень, висловлених методистами, адміністрацією, працівниками бази практики; аналізу змісту та якості звітної документації студента; самооцінки студентом ступеня своєї підготовленості до самостійної практичної діяльності та якості виконаної роботи. Аналіз власної діяльності, який студент здійснює на підсумковій конференції, допомагає практикантові усвідомити труднощі, що виникли у процесі роботи, і знайти оптимальні шляхи їх подолання. Результатом проходження практики педагогічної (організаційно-методичної) є розуміння студентами особливостей організації навчально-виховного процесу у дошкільному навчальному закладі, особливостей методів і прийомів керівництва в умовах ДНЗ; необхідності самоосвіти і самовдосконалення як умови формування професійно-педагогічної культури. Діяльність студентів-практикантів у період практики є аналогом професійної діяльності завідуючої та методиста, адекватна її змісту і структурі й організовується в реальних умовах дошкільного навчального закладу. Вона характеризується розмаїттям взаємостосунків з дітьми, їх батьками, вихователями, адміністрацією ДНЗ, що робить її однією з найбільш складних форм професійної підготовки. Таким чином, організація педагогічної практики спрямована на забезпечення неперервності і послідовності оволодіння студентами професійної діяльності керівника ДНЗ у відповідності до рівня їхньої підготовки. Педагогічна практика є невід'ємним складником професійно-педагогічної підготовки майбутніх викладачів, дієвим засобом розвитку їхньої методичної культури.

Література:

1. Бєслєнька Г.В. Вихователь дитєї дошкільного віку: становлення фахівця в умовах навчання : монографія / Г.В. Бєслєнька. –К. : Світоч, 2006. –304 с.
2. Методичні рекомендації до організації та проведення практики педагогічної (організаційно-методичної) для студентів напряму підготовки «Дошкільна освіта» 6.010101 ОКР «Бакалавр» / Укладач: О.М. Добош – Мукачеве: МДУ, 2014 – 50 с.

ПОНЯТТЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ СФЕРИ ТУРИЗМУ ДО МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ

Свєдєкімова-Лисогор Л. А.

викладач кафедри іноземних мов та перекладу
Харківського національного економічного університету імені Сємєна Кузнеця
м. Харків, Україна

Сучасній тенденції розвитку української туристичної галузі вимагають збільшення кількості кваліфікованих фахівців, які будуть відповідати вимогам українського ринку праці, зростаючим потребам суспільства, світовим тенденціям тощо. Збільшення зв'язків національного й міжнародного співробітництва вимагає від фахівців туристичної сфери досконалого знання не тільки установлених процедур організації подорожей, а й постійного дослідження змін споживчих тенденцій розвитку країн, активного творчого виробничого процесу, здійснення уподобань та стилю життя людей, упровадження інноваційних технологій у туристичну діяльність, створення творчого виробничого процесу, здійснення плідного професійного спілкування з представниками інших культур.

Система туристичної освіти в Україні знаходиться в процесі свого розвитку, як зауважує В. Федорченко, тому в професійній підготовці кваліфікованих фахівців слід розв'язати багато завдань. Одним із яких є готовність майбутніх фахівців туризму до міжкультурного діалогу.

Мета даної роботи – дослідити поняття «підготовка майбутнього фахівця туризму до міжкультурного діалогу».

Проблема підготовки туристичних кадрів у ВНЗ була розглянута в наукових працях учених: В. Квартальнов, Л. Кнодель, І. Зорін, В. Федорченко та інші.

Аналіз робіт свідчить про складність поняття «підготовка», широту й розмаїття трактувань, бо його характеризують у різних аспектах (педагогічному, психологічному, професійному) і на різних рівнях (особистісному, функціональному, особистісно-діяльнісному). Великий глумачний словник сучасної української мови подає поняття «підготовка» як дію зі значенням підготувати; запас знань, навичок, досвід тощо, набутий у процесі навчання, практичної діяльності. Здійснювати підготовку – означає підготовлятися. Поняття «підготовлений» означає «готовий до будь-якої діяльності, здатний до неї»; «готовий» – висловлює згоду, схильний до чого-небудь або виявляє бажання зробити що-небудь; знаходиться в стані, близькому до чого-небудь [1].

Аналіз психолого-педагогічної літератури дозволив дослідити поняття «готовність» до виконання діяльності в різних значеннях. «Готовність» визначається як наявність здібностей (С. Рубінштейн, Н. Левітов, Б. Ананьєв), якість особистості (К. Платонов), психологічний стан (Д. Унадзе, І. Блажава), умова успішності виконання діяльності (І. Ладанов), цілісне явище, скріплене переконаваннями, морально-вольовими якостями особистості, способами поведінки, знаннями про професію та практичними вміннями та навичками (Р. Романенко, В. Серіков) тощо. Отже, проведений аналіз доводить, що існує велика кількість глумачень поняття «готовність».

Е. Леванова визначила «готовність» як професійно-значущу якість особистості (позитивне відношення особистості до діяльності, стійкі мотиви діяльності; відповідність професійної діяльності, здібностям тощо; необхідні знання, уміння, навички тощо) і як психічний стан («настрій») людини, актуалізація й